

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1620 usque ad annum 1623

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118855

§. 74. Bernia ab Espernonio subjugata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67344](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67344)

Sæc. XVII. tera humanæ societatis fœdera mentes
 A. C. 1621. constringit, adeo, ut qui sectæ fanatismo obruuntur, Principem, patriam, commune bonum, publicumque & privatum jus, conculcatis etiam Divinis & humanis legibus, flocci faciant: quamvis in hoc ipso sectæ propugnandæ studio contra præcipuum sectæ suæ caput pugnarint, vi cujus Principi legitimo plenam in sacra auctoritatem, & quænam Religio suo Regno, suisque subditis magis proficua esset, decernendi facultatem tribuunt.

§. LXXIV.

Bearnia ab Espernonio subjugata.

Gramond. l. c. Calinet Hist. Univ. l. 151. Interim a Rupellensibus belli contra Catholicos in Bearnia gerendi Belidux renuntiabatur Forcæus Marchio. Hic, quamvis a Rege hujus Provinciæ Prorex esset constitutus, nihilominus ex Rupellensium mandato copias contraxit, quibus milites a Rege in Bearniam immisos ejiceret: Igitur ejus jussu Bensinus sectæ Tribunus Montiscardam Turrim opportuno loco sitam invadit, arceque protinus munita, in circumjectam planitiem ferro grassatur: Obstat Poyanus Navarrexæ arcis Præfectus, qui collectis duobus peditum millibus, ac equitibus ducentis turrim obli-

obsidet, hostemque premit, reclamante Sæc. XVII.
 Forcæo, qui Poyani irruptione sibi A. C. 1621.
 tanquam hujus Provinciæ Præfecto in-
 juriam inferri caussatus, ni quampri-
 mum incæpto desisteret, ultionem ar-
 mata manu minitabatur. Ast Poya-
 nus his minis nequaquam territus,
 tanto impetu obsidionem urget, ut
 proxima esset Turris expugnatio, quam,
 ut dolo eluderet Benfinus, cum Senatu
 egit, ut ab hoc Turrim dedere jubere-
 tur, hacque ratione a Regiis minime
 devictus, sed Senatus auctoritate cessisse
 diceretur. Ita res cessit; dedita igitur
 turri Poyanus rebellium munitiones
 destruxit, Turrimque, in quam sedi-
 tiosi magnum belli apparatus conges-
 serant, demolitus est, Regique per-
 scripsit, deditam esse quidem arcem,
 sed adhuc Sectarios in armis esse, &
 quidem ductore Forcæo: Accepto hoc
 nuntio Rex pejora ex hac factione ve-
 ritus, primo Saludium Nobilem in
 Bearniam decrevit, qui Forcæum gra-
 vissimis verbis hortaretur, ut ad sanio-
 ra reversus, Regi obtemperaret, ejus-
 que auctoritatem revereretur: Ast hic
 arrogantius respondit, quod non posi-
 turus esset arma, nisi jussus a Rupel-
 lensibus: Hoc responso Rex auctori-
 tem suam adeo aperte peti indignatus,
 cum valido milite Espernonium Du-
 cem

Sæc. XVII. cem in Bearniam mittit, ut contuma-
A. C. 1621. ces in ordinem redigeret. Eo Provin-
 ciam ingredienti obviam processit Ar-
 rosius Baro, afferens, neminem in ar-
 mis stare, supervacaneum igitur fore,
 armata manu in Provinciam venire,
 quæ illum apertis portis, corde, &
 ulnis exceptura esset: Verum fallaci
 hoc lenocinio minime deceptus Dux,
 cum copiis ultra progressus est, capto-
 que Ortesio primo Bearnix oppido,
 reliquas ferme omnes urbes ad primum
 Regii exercitus aspectum sibi subegit,
 ipse etiam Forcæus, cum resistendo im-
 par esset, unacum suæ factionis sociis,
 qui paulo ante sese Regiæ potentix op-
 ponere audebant, turpi fuga dilapsus
 est: Prædicantes quoque cum suis uxo-
 ribus, liberisque in prærupta montium
 sibi male conscii aufugere: unde Esper-
 nonius præfidiario milite urbibus, &
 arcibus imposito, præcipuos motæ re-
 bellionis Authores comprehendi iussit,
 Forcæum vero perduellionis damna-
 tum, subrogato Themínio Marefcallo,
 Præfectura spoliavit. Hic Bearnensis
 seditionis erat exitus, eo gloriosior,
 quo minus erat cruentus Ludovici Re-
 gis, & Ecclesiæ Orthodoxæ de hære-
 tica rebellione triumphus.